

Posudek diplomové práce

HANA JIRÁKOVÁ: *BENÁTSKÉ VLIVY NA DÍLO BOCCACCIA BOCCACCINA*

(Ústav pro dějiny umění FFUK, 2013)

Diplomová práce Hany Jirákové je věnována poměrně specializovanému tématu: benátským vlivům na dílo Boccaccia Boccaccina (1466, Ferrara – 1525, Cremona), předního představitele cremonské malířské školy. Rozhodně to není snadný úkol, ba naopak. Boccaccinovy práce jsou jen zřídka signovány a ještě vzácněji datovány. O dílech, která souvisela s architekturou, jako jsou např. pozdní fresky v cremonském dómu, jsme sice díky smlouvám a platbám informováni lépe, ale jinak jsme většinou odkázáni na formální analýzu asociovanou s daty biografických milníků. Jedním z nich – a to nejdůležitějším – je umělcův pobyt v Benátkách zhruba v letech 1500–1506 a zadání předložené diplomové práce je proto logické. Charakter a míra benátských vlivů či elementů v Boccaccinových dílech je proto důležitým kritériem jejich datování a relativní chronologie. To, že se jedná o poněkud *tricky business*, je zjevné již z toho, jak často a podstatně se rozcházejí názory badatelů, kteří se Boccaccinovým díle zabývali. Za těchto okolností se diplomantka svého úkolu zhostila jak nejlépe to bylo možné, ale stěží mohla nenarazit na úskalí takového přístupu. Její devízou je solidní znalost pojednávaného materiálu a cit pro jeho formální stránku. Práce bohužel jen zřídka překročila tento horizont a pokud ano, tak ne právě zdařile, jako na s. 44, kde je citován paušálně znějící názor Míny Gregori o „variaci na téma Krásky, jež bylo v novoplatónském smyslu promyšleno Leonardem a Giorgionem.“ Po důkladnější ikonografické analýze přímo volá Boccaccinova *Zingarella* (s. 44–45, obr. 18).

Práce je logicky koncipována a jejím přirozeným jádrem je 5. kapitola, kde je analyzováno sedmáct obrazů, které diplomantka zařazuje do doby umělcova pobytu v Benátkách, počínaje skvostnou *Madonou se světci* v kostele San Giuliano. Jiráková vždy uvádí nejdříve provenienci a názory dosavadní literatury a potom přistoupí k vlastní analýze a hledání stylových a ikonografických filiací. Ty se bohužel čtou jako seznamy všech významnějších umělců, kteří tehdy byli činní v Benátkách, Venetu a v Lombardii vůbec. Hlubší pozornost a důkladnější rozpracování by si snad zasloužily Boccaccinovy reakce na díla jeho nejvýznamnějších současníků – Giovanni Belliniho, Giorgiona, Leonarda a Albrechta Dürera (nejen *Růžencová slavnost*, ale také grafika). Velmi zajímavá se jeví umělcova pozdní tvorba, ale ta není předmětem této diplomové práce.

Závěrem je třeba ocenit autorčinu pečlivost při sestavení obsáhlého Seznamu použité literatury a pramenů. Pozornost si zaslouží také instruktivní a kvalitní Obrazová příloha.

Summa summarum považuji diplomovou práci Hany Jirákové za solidní dílo splňující všechny relevantní požadavky a doporučuji ji k obhajobě.

Prof. PhDr. Lubomír Konečný
(12. září 2013)